

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: سیمور هرش
برگردان: میرفخرانی
۱۰ سپتمبر ۲۰۲۳

چرا پوتین پریگوژین را کشت؟

روسیه از درگیری مستقیم با ناتو اجتناب می کند و کنترل بر «اوکراین شرقی» را تقویت می کند. در دو هفته گذشته، ما به گذشته نظامی ایالات متحده نگاه کرده ایم. اکنون وقت آن است که شما را در مورد جنون مداوم اوکراین به روز کنیم.

با عواقب مرگ پریگوژین، رهبر گروه واگنر، در ماه گذشته شروع کنیم. این مزدور با اجازه دادن نیروهای خود به عنوان آدمکش به ویژه در افریقای مرکزی، ثروت هنگفتی به دست آورد و این گروه در ابتدای سال در شهر باخموت در یک درگیری خانه به خانه خشن موفق شد علیه ارتش اوکراین که همانقدر شجاعانه می جنگید پیروز شود و خسارات زیادی هم متحمل شد.

رئیس جمهور روسیه ولادیمیر پوتین در پایان جون تأیید کرد که کرملین بین ماه مه ۲۰۲۲ و مه ۲۰۲۳ تقریباً یک میلیارد دلار به ارتش خصوصی پریگوژین، که بسیاری از آنها از زندان های این کشور بیرون کشیده شده و به استخدام واگنر درآمده بودند، پرداخت کرده است. من در نوشته های قبلی خود گزارش دادم که شورش پریگوژین که در ماه جون آغاز شد، به هیچ وجه تهدیدی برای اعتبار پوتین نبود که در رسانه های غربی اغلب به آن اشاره می شد. بلکه این یک روش تاریخی روسی برای از بین بردن یک رهبر مزدور اغلب مزاحم بود.

پریگوژین و گروه واگنر پس از شورش ناموفق تضعیف شدند در حالت تعلیق باقی ماندند و بسیاری از اعضای واگنر در ارتش روسیه ادغام شدند. پوتین اطمینان حاصل کرد که پریگوژین و بقیه گروه به بلاروس تبعید می شوند.

با این حال، پریگوژین از این وضعیت راضی نبود. در اوایل اگست، گزارش هائی مبنی بر تشنج در مرزها وجود داشت، زیرا بقایای گروه واگنر چندین بار به حریم مرزی پولند نفوذ کردند و تهدیدات نگران کننده ای در مرزهای لیتوانی، لتونی، استونی و فنلاند وجود داشت. برای پوتین، این یک نافرمانی و خلافکاری غیرقابل بخشش بود که در نهایت منجر به شاکی شدن کشورهای ناتو شد. یک مقام آگاه اطلاعاتی ایالات متحده این اطلاعات را در اختیار ما قرار داد.

ویکتور اوربان، نخست وزیر راستگرای هنگری که از پوتین حمایت می کند، یکی از معدود سیاستمداران غربی بود که اهمیت شورش کوتاه پریگوژین را به طور علنی رد کرد.

اوربان در مصاحبه ای با روزنامه محافظه کار المانی بیلد گفت: «اگر [شورش] ظرف ۲۴ ساعت سرکوب شود، این نشانه قدرت است. . . پوتین رئیس جمهور روسیه است، بنابراین اگر کسی حدس بزند که او ممکن است شکست بخورد یا جایگزین شود، مردم روسیه و ساختار قدرت روسیه را درک نمی کند.»

مقام اطلاعاتی امریکا به من گفت: «پریگوژین ناتو را تحریک می کرد و باید می رفت. آخرین کاری که پوتین می خواست انجام دهد این بود که به ناتو بهانه و دلیل بیشتری بدهد تا شک و تردیدهای فزاینده خود در مورد تأمین مالی بی پایان [ولودیمیر] زلنسکی [رئیس جمهور اوکراین] را کنار بگذارد.

بنابراین، این مقام گفت: «پوتین این کار را کرد.» پریگوژین خیلی خطرناک شده بود.

هواپیمای گروه واگنر حامل پریگوژین اندکی پس از برخاستن از مسکو در ۲۳ اوت منفجر شد. به همراه پریگوژین، شش نفر از زیردستان و سه خدمه هواپیما نیز کشته شدند. هواپیما برنامه ریزی نشده از شرکت هوایی تحویل گرفته شد و یک روز قبل از انفجار مراقبت و سرویس دهی شده بود.

این مقام اطلاعاتی گفت در آن زمان بود که بمب هائی با فیوزهای تأخیری در فاصله بین دو محور قرار داده شد. قرار بود بمب ها پس از جمع شدن چرخ ها منفجر شوند.

این مقام مطلع همچنین گزارش های اخیر امریکائی و اروپائی که حاکی از آن است که ضدحمله اوکراین که در اوایل جون آغاز شد، در هفته های اخیر پیشرفت قابل توجهی در نفوذ به سه لایه دفاعی روسیه داشته است، را رد کرد. او پرسید: «خبرنگاران این مطالب را از کجا می آورند؟»

داستان هائی درباره نقل می شود که گویا وقتی اوکراینی ها به سه خط دفاعی روسیه نفوذ می کنند و راه خود را به ماریوپول باز می کنند فرماندهان روسی مست و پاتیل بودند.

شهر بندری ماریوپول در ساحل شمالی بحیره ازوف در بهار ۲۰۲۲ توسط نیروهای روسی محاصره شد و پس از سه ماه جنگ شدید سقوط کرد. این شهر که زمانی ۴۵۰ هزار نفر جمعیت داشت، در حال حاضر به عنوان یک شهر نمونه روسی بازسازی می شود و در ماه مارچ گذشته توسط پوتین و خبرنگاران تلویزیون روسیه بازدید شد. این شهر در منطقه دونتسک، یکی از چهار استان اوکراین واقع شده است که روسیه سپتمبر گذشته ان را ضمیمه کرد. از آن زمان، پوتین کنترل سیاسی و نظامی بر منطقه را تقویت کرده است.

این مقام به من گفت: «هدف از ایجاد خط اول دفاعی توسط ارتش روسیه متوقف کردن حمله اوکراین نبود، بلکه کاهش سرعت آنها بود تا در صورت پیشروی اوکراینی، فرماندهان روسی بتوانند ذخیره هائی را برای تقویت خط منتقل کنند. هیچ مدرکی وجود ندارد که نیروهای اوکراینی حتی از خط اول عبور کرده باشند. مطبوعات امریکا هر کاری انجام می دهند جز گزارش صادقانه درباره شکست تا کنونی این جنایت.

راستی استفاده اوکراین از بمب های خوشه ئی چه شد؟ مگر قرار نبود راهگشای پیروزی باشد؟ و زلنسکی اکنون ادعا می کند که اوکراین راکت های مافوق صوت دارد. او همیشه ما را اینطور گول می زند. مهندسان و دانشمندانی که آنها را می سازند کجا هستند؟ در یک پناهگاه یا چیزی شبیه آن هستند؟ شاید هم در کی یف؟ او دارد بلوف می زند – تا جایی که بتواند زمان می خرد.

افسر اطلاعاتی به من گفت این تمام نکته است، ”تمام گزارش هائی که به کاخ سفید منتقل می شوند از این نوعند. البته دیدگاه های دیگری نیز وجود دارد،” بدیهی بود اشاره او به دیدگاه های دیگر به اژانس اطلاعات مرکزی بود که معمولاً این گزارشات اصلاً به دفتر بیضی نمی رسد.

خب با توجه به این وضعیت حالا چه اتفاقی خواهد افتاد؟ آیا تا زمانی که لازم باشد از اوکراین حمایت خواهیم کرد؟ اینطور نیست که ما علیه پیشوا در المان یا امپراتور جاپان بجنگیم. پنس معاون سابق رئیس جمهور امریکا گفت اگر ما از زلنسکی در اوکراین دفاع نکنیم، روسیه به پولند حمله خواهد کرد. آیا این واقعا سیاست کاخ سفید است؟ اگر بله، به گفته افسر، سیاست موفقی نخواهد بود. ”زلنسکی هرگز کشورش را پس نخواهد گرفت”. رئیس جمهور اوکراین اخیراً وزیر دفاع الکسی رزنیکوف را به دلیل اتهامات مکرر فساد برکنار کرد. او را با رستم عمروف، عضو حزب اپوزیسیون جایگزین کرد که به عنوان تاتار کریمه تبار اولین مسلمان در اوکراین خواهد بود که یک مقام عالی دولتی را بر عهده دارد.

در مقاله ای در صفحه اول این هفته، واشنگتن پست این گام را گام مهمی در مبارزه با فساد دانست. سال گذشته، عمروف رئیس اژانس خصوصی سازی اوکراین بود و ”به دلیل آغاز بازرسی های گسترده و ریشه کن کردن فساد و اختلاس ادعائی ستایش شد.”

مأمور اطلاعاتی نظر کاملاً متفاوتی نسبت به وزیر دفاع جدید دارد. به من گفت، این ”مرد جدید”، ”حتی فاسدتر است. او فروش اموال دولتی را سازماندهی کرد و ثروتمند شد. او یک ویلای بزرگ در مایورکا دارد.” عمروف، در فهرست سی و پنج مقام اداری فاسد اوکراینی که مدیر سیا، ویلیام برنز، در جنوری در یک جلسه مخفی به زلنسکی ارائه کرد، قرار نداشت. ”او در فهرست برنز نبود”، افسر گفت.

این یک ”لیست یک دفترچه تلیفون برای کلابر داران نبود، بلکه فقط کسانی در آن بودند که توسط ایالات متحده از نظر نظامی و اقتصادی تأمین مالی می شوند.” (در مورد دیدار برنز با زلنسکی در یک مطلب اپریل گزارش داده ام) امروز در واشنگتن دیگر هیچ صحبتی از نیاز به آتش بس و مذاکرات صلح وجود ندارد. در حالی که رئیس جمهور بایدن ۴۰ میلیارد دالر کمک بیشتر به اوکراین از کنگره ای که به طور فزاینده ای مشکوک است، درخواست می کند، ما از پنتاگون و کاخ سفید می شنویم که ما این جنگ را تا زمانی که ادامه دارد، ادامه خواهیم داد.

در همین حال، این مقام امنیتی گفت، پوتین نیروهای خود را بر اساس ”اهداف سیاسی ما” بسیج نکرده است. او در حال انجام یک ”جنگ بزرگ میهنی” است و اهمیتی نمی دهد که نظرسنجی های عمومی امریکا او را به عنوان آدولف هیتلر جدید ببینند.